

31.

MERITA
IN SANCTAM ROMANAM
ECCLESIAM,

ET
SAC. ROMANUM IMPERIUM

AB HOC, ET ILLA
NOVIS HONORIBUS ILLUSTRATA,
DUM AB AUGUSTISSIMO, ET INVICTISSIMO ROMANORUM IMPERATORE,
ET HISPANIARUM REGE CATHOLICO

CAROLO VI.

EMINENTISSIMUS, & REVERENDISSIMUS
DOMINUS, DOMINUS

DAMIANUS HUGO,
S.R.E. CARDINALIS

DE SCHÖNBORN,

Ord. Teutonici Eques, & per Ballivias, Hafsiacam, & Altenbifensem, seu Belgicam Commendator,
Sac. Cæs. & Reg. Cath. Majestatis

INTIMUS CONSILIARIUS

In Templo Aulico Purpureo pileo insigniretur,
brevi dictione celebrata

à P. FRANCISCO XAVERIO BREAN, è Soc. JESU,
Sac. Cæs. & Reg. Cath. Majestatis Concionatore Aulico.

Die Mensis Decembris Anno M. DCC XV.

VIENNÆ AUSTRIÆ, Typis Andreae Heyinger Universit. Typograph.

TA-314722

45.889

DS-2020-6200

Ugustis imperijs, & Tuis devota honoribus adest oratio, Princeps Eminentissime! sed dum in Tua, Tuorumque præclara facinora primos obtutus conjicit, ob rerum gestarum copiam, & argumenti magnitudinem in ipso dubia hæret dicendi principio. Quid agat? an Te à Majoribus tuis sagò, togâ, infulis per omnem Germaniam longè clarissimis, an verò à Te, qui impressa in honorum culmine Eorum vestigia rapido cursu insectaris, Illos potissimum celebret? ad amplissimas tam in sacra, quàm Civili Republica dignitates, nobilitatis vetustissimæ stimulis, & virtutis ope eniti, Illi pleribus jam sæculis habuère proprium: felicitatis Tuæ magnitudo id sibi singulare vendicat, quod in Te uno dignis honoribus exornando Serenissimus Rex, Augustissimus Cæsar, Sanctissimus Pontifex, vota, studia, ac voluntates conjunxerint. Purpuram, par virtuti, meritisque tuis præmium Fridericus Augustus expetit, Clemens XI. decrevit, Carolus VI. tanti hodie honois insignia Cæsareâ dexterâ impertitur. Video Romanæ æquè Ecclesiæ Sanctitatem, ac Imperij Majestatem

statem cum Tuis, Tuorumque amplissimis meritis in certamen descendere; hæc in utriusque felicitate, viribus, studijs, effuso etiam sanguine procuranda, Illas in Familia Tua novis continuè honoribus exornanda. Utrùmque est, quod gratulationis hodiernæ argumentum suggerit; cùm honores Tui, à Tuis, Tuorumque virtutibus separari nequeant. Patiêre Princeps Eminentissime! ut in tanta dictionis vastitate, pictorum more agam, qui rerum copiam, ac magnitudinem umbræ potissimùm adjuventô in exiguam tabulam conjiciunt: facinora, quæ Europam omnem illustrârunt, adumbrabit oratio. Ne facundia usu, & viribus destituta splendoris quidpiam adimat, in ea, quæ de Te, Tuisque dicturus sum, oculos animosque attolli, ab humili verò, & Confessu hoc, ac laudibus Tuis omnino impari dicendi genere penitus averti obtestatur.

Tua, Tuorumque in Romanam Ecclesiam, & Romanum Imperium singularia merita & utriusque in Te, Tuosque amplissimi favores, dictionis hodiernæ argumentum sunt. Agam de singulis, & cùm Imperij, ac Ecclesiæ Romanæ felicitas arctissimo vinculo connexa sit; ab his, quæ pro illo, ad ea, quæ pro ista à vetustissima Prosapia Tua (a) sex & amplius Sæcu-

(a) Sub finem sæculi duodecimi vixit Eustachius, vel, ut Imhoff in not. Sac. Rom. Germ. Imp. Procerum l. 3. c. 8. scribit Eucharis de Schönborn. Inzò sepulchralis inscriptio in insula Rhodo reperta Equitem Rhodium, seu Melitensem ex hac familia, vel sæculo undecimo sub Godefredo Bullionio, vel post sub Imperatoribus Germanicis christiana arma in Palestinam tulisse testatur.

Sæculorum decursu , ad hæc usque tempora , fortiter & præclarè gesta sunt , descendet oratio . Duo præcipuè sunt , quibus Imperij felicitas innititur , arma , & consilia , bellica disciplina , & civilis cura reipublicæ . Quanti velsagó , vel togâ Majores Tui , quantus Tu , Princeps Purpurate ! vidit Pannonia utraque Erwinum Belli - Ducem fortissimum , qui pluribus abhinc sæculis sub Alberto Austriæ Marchione per nostras , & Hungariæ terras militarem nominis sui famam diffudit . Vidit Austria Conradum , sub Cæsareæ Domûs nostræ Fundatore Rudolpho Habsburgico , in conterminis Moraviæ campis adversus Imperij æmulum Ottocarum strenuè decertantem , & pro vindicanda Austriæ dignitate vidit Heroëm fortissimum triumpho immortalum . (b) Gebhardum Vestrum vidêre juga Helvetiæ , & ad tantam Viri Virtutem inimicæ rupes commotæ sunt ; dum post infustum Sempacense prælium , Leopoldum Archiducem , & Gebhardum Legionis validissimæ tribunum , vulneribus confectos , eadem in statione , & mutuo propè in complexu reperêre exanimis . (c) sistet hîc posteritas , & militarem æquè gentis Vestræ fortitudinem , ac in tutando Austriaco Imperio fidelitatem , ad nominis immortalitatem sanguine Vestro his saxis inscriptam leget .

(b) Occubuit in Marchfeld A. 1278. (c) A. 1385. in prælio ad Sempach commisso.

Sed quid ea solum commemoro, quæ integris sæculis à nobis remota sunt? *Anselmum Franciscum*, fratrem charissimum, quin Te ipsum, Tibi sisto, *Damiane Hugo!* bellicos illius animos Italia, Germania, Hungaria, & Belgium suspexere, & quantus olim pro Cæsare, & Imperio futurus sit, non vanò auguriò, sed ex fortiter gestis, optimo futurorum indice, præsagiunt. Tu ipse sub Heroë magno militiæ rudimenta posuisti, & per sanguinea Majorum vestigia ad bellicæ gloriæ apicem contendisses, nisi Jovis consilia, ex Martis arena Te abstraxissent, Tuamque sibi fagacitatem, perspicaciam, ac prudentiam vendicassent. Quid multa? heroes spiritus vestros, nobilissimi tam Melitensis, quàm Teutonicæ militiæ Sacri Ordines contestantur, dum gentis vestræ nomina per plura sæcula (d) ostentant: quorum postremus vix Te sibi adstrinxerat; cùm collato per Hassiam Provinciali imperio reliquos inter eminere voluit.

Illustrem sagò, togâ illustriorem Nomum Vestram omnis Europa celebrat: neque enim armis tribuenda gloria, quæ fortunæ impetu nascitur; civilis prudentia, & consilia sunt, quæ inter varios belli casus reipublicæ felicitatem stabiliunt. Quàm vastum mihi hîc laudis theatrum panditur? dum in penetrandis arcanis ingenij, animique aciem, in rebus gerendis dex-

teri-

(d) Epitaphium sup. cit. de Melitensi testatur: Teutonico vero *Wilhelmus* per *Balliviam Lotharingia* *Commendator* Anno 1506. *Joannes* 1545. & *Joannes Philippus* 1560. inscripti fuerunt.

teritatem, in evolvendis negotijs felicitatem, summam denique in consilijs maturitatem, ac prudentiam Tibi, Tuisque propè congenitam intueor. Ne quid assentationi tribuere videar, ad Cæsarem, ad Electorum, ad Principum Germaniæ aulas, ad publica Imperij comitia appello: an non Majores, vel fraterno Tibi sanguine juncti in sanctiora ubique sunt evocati consilia? an non, seu domi, seu obitis in legationibus gravissima, & implicata negotia feliciter evolverunt? an non vel morum suavitate, vel incredibili persuadendi efficaciam ea ubique cœperunt, fortiterque profecuti sunt, quæ turbatissimis etiam temporibus aut pristinam tranquillitatem restituerunt, aut publicam Romani Imperij salutem stabilierunt, aut gloriam, & incrementum promoverunt?

Bina Domûs vestræ fulgidissima sidera *Joannes Philippus, & Lotharius Franciscus*, Sacri Romani Imperij Electores, hîc oculos, animosque insolito lucis suæ fulgore perstringunt. Certavêre Moguntinæ, Herbipolenses, Wormatienses, & Bambergenses Insulæ, ut in tantorum Principum sacro vertice conquiescerent. Virtutes utriusque, quas condignis laudibus celebrare nequeo, demissô silentiô veneror; sed me tacente Europa, Germania, Austria loquantur, quanta pace, belloque, pro DEO, pro Cæsare, pro Patria, ære, milite, vigilantiam, ope, & consiliô gesserint. Illud addo, publicèque contestor, Romanum Imperium sævos inter, quibus continuè jactabatur, turbines, suam utrique
& in-

& incolumitatem, & felicitatem vel ex eo debere, quod Cæsaream uterque dignitatem, cum Austriaca Potentia semper conjunctam voluerit: tum Ratisbonensia, tum iterata Francofurti comitia repetamus animo: ubi pro *Ferdinando IV.* & *Leopoldo M.* scissis etiam partium studiô Electoribus, fortiter stetit, & immobili animi constantiâ electionem promovit *Joannes Philippus*, *Carolo VI.* Imperij Germanici coronam votis primùm contulit, tum & Sacratissimo Vertici *Lotharius Franciscus* imposuit.

Ut à Tuis, ad Te propiùs accedat, *Melchiorum Fridericum*, & *Fridericum Carolum*, illum Genitorem, hunc Fratrem Excellentissimum paucis attingit oratio. Illius sapientiam, integritatem, & indefessam pro publico Imperij Romani bono industriam tres Cæsares, quinque Electores contestati sunt, à quibus in sanctiora adlectus consilia, & gravissimorum negotiorum mole, nescio, an plùs oneratus, an ornatus est. Pax Riswicensis *Melchioris* pro Germania sollicitudinem, deprædicat, & imposita medios inter belli turbines, *Josepho* duodenni Augustæ Vindelicorum corona, quo in Romanum æquè, ac Austriacum Imperium, studio ac fidelitate Vir ille semper fuerit, immortale monumentum erit. Filij à tanto Parente minimè degeneris *Friderici Caroli* doctrinam, eruditionem, magnanimitatem, reliquasque virtutes, non est, quod commemorem: amplissima dignitas, quam Magni Patruï Vicarius

rius sub altero jam Cæsare pro Germaniæ totius emolumento sustinet, vis eloquentiæ, morum suavitas, subitis in casibus consiliorum promptitudo, & animi constantia, res denique gestæ *Friderici Caroli* famam altius extollunt, quàm ut dictio assequatur.

A Tuis itaque ad Te convertitur, Princeps Eminentissime! singulares animi dotes, & quidquid hactenus in Majoribus Tuis dilaudavit, traduce unà cum sanguine in Te derivatum intuetur. Capacem scientiarum omnium animum subtilioribus disciplinis eo sub Magistro, (e) cui singularis pariter doctrina purpuram contulit, imbuit Roma; legum, & publici præcipuè Juris notitiâ Belgium excoluit. Inter consilia, & rerum maximarum tractationem adolevisti, & prudentiâ, rerumque gerendarum peritiâ ætatem superâsti: Ordo Teutonicus Tua in Juventute eam suspexit, ut Te vix assumptum, ad aulam Pontificiam Legatum destinârit, & non multos post annos *Josepho* Cæsari solenne, omnium nomine, homagium præstare jussit. Vidit, & penetravit indolem Tuam Cæsar sagacissimus, & per utriusque Saxonie Circulum Germanici Imperij utilitates Te curare voluit. Obtulit se illico negotium Tuâ dignum & magnanimitate, & sollicitudine, Hamburgum scilicet Germaniæ inferioris emporium nobilissimum, intestinâ civium in Magistratus seditione

B

con-

(e) *Sub Joan. Bap. Ptolomei è S. J. nunc S. R. E. Cardinale.*

concussum. Res ardua, sed vel ideo Tuæ industriæ
committendâ. Arma adduxisti, ut turbatæ urbi pa-
cem tribueres; plurium annorum spatiô mille curas
exhaustisti, quin & caput, inter concitatae plebis tu-
multus, non rarò periculis objecisti. Svavitate tan-
dem, ac fortitudine Tuâ Cæsareis imperijs reveren-
tiam, Magistratibus obedientiam, Justitiæ vigorem,
commercio securitatem, Urbipacem, ac quietem tri-
buidisti: flammam, quæ ingens minabatur incendium,
oppressisti, quin tamen seditiosorum sanguine re-
stingueres. Meruisti hîc Coronam Civicam, dignus
certè, cui, dum stabit, Urbs amplissima *ob servatos*
Cives perenne trophæum sit. Quam urbi tribuidisti,
à dexteritate Tua pacem speravit omnis Septentrio:
convolâsti Brunswicum, interposuisti Cæsaris Maxi-
mi officia, operam omnem impendisti, ut periculo-
sum Germaniæ bellum opprimeres: tametsi autem
ferreus armorum ardor conatus Tuos, tótque po-
pulorum vota hæctenus eluserit, ex jactis tamen à
Te seminibus nascituros pacis fructus expectat. Ex
plurimis pauca, brevitérque attigi: quæ enim egeris,
quàm vigili curâ, & solerti industriâ in id incubue-
ris, ut sparsô Septentrionalis belli incendiô, varias
Urbes, ac Provincias flammis, cladibus, ac ruinæ
eriperes, æternæ posterorum memoriæ annales com-
mendabunt: id unum omnium animis altè impres-
sum cupit oratio, quidquid armis, consilijs, legatio-
nibus

nibus Tu, Tuique præstitère, pro Austriacæ potentia, seu securitate, seu augmento Vos ferè semper vires, sudorem, ac sanguinem impendisse. His sua in Imperium Romanum merita Domus vestra complexa, his contestata est: non posse non in Germaniæ totius felicitatem cedere, quod in Austria emolumentum, & gloriam agitur: illius fortunam, hujus potentia insistere: hostem esse Romani Imperij, qui Austria devotus non sit.

Ab Imperio, ad Romanam Ecclesiam progreditur oratio: ne verò præscriptos excedat limites; assumpta à Tuis pro recuperanda Syria, in primis Christianorum expeditionibus arma; (f) fides ac sincera religio vigilantia, impensis, fervore omni, ac collata ope, in subditis, imò exteris etiam terris à *Joanne Philippo*, & *Lothario Francisco* stabilita, & propagata; *Elisabetta Christina* Maximi Cæsaris Conjux Augustissima, quæ Divino impulsa spiritu prius obsequens Ecclesiæ filia, quàm tot Coronarum Domina esse voluit, in ejusdem gremium ab hoc Eminentissimo Patruo Tuo, solenni primùm ad aras juramentò recepta. (g) Hæc, aliæque innumera, ut ut præclara, & insolita præterit, & ad ea, quæ tibi propria sunt, incitato cursu contendit. Tempia in Numinis cultum funditus extracta, instaurata ægrorum, ac pauperum

(f) Epitaph. sup. allegatum. (g) Publicam fidei professionem in manibus Emin. Elect. Moguntini, & Ep. Bambergensis Bambergæ Anno 1707. edidit Augustissima Imperatrix.

receptacula , Ecclesiastici census aut iniquis possesso-
ribus , aut , quibus tenebantur , vinculis erepti , Ordinis
tui æraria alieno ære liberata , constituti , qui in subditis .
Tibi locis populum reficerent , Divini Verbi Præcones ,
& congruò laborum præmiò ad pastorales curas in-
citati ; hæc Tuum in Religionem , & Ecclesiam Ze-
lum vehementer quidem commendant , minimè ta-
men satís deprædicant . Modicum tibi videbatur ,
quidquid ijs in locis egisti , ubi , quod fervor Tuus in
votis habuit , imperare licuit . Quæ apud Reges ,
apud Principes fide , & voluntate à Romanis sacris
avulsos , pro his præstitisti , hæc sunt , quæ Tua in
Ecclesiam merita summum in fastigium extollunt :
quòd , quæ priùs latere debuerant , publicam in lucem
prodeant , quòd ex hac vita , vindice scelerum morte ,
decedentibus sacerdotis Romani opera indulgeatur ,
quòd certissimis Religionis Christianæ auxilijs fide-
libus succurratur , quòd disperso per Daniam , Holsa-
tiam , utriùsque Saxonix Circulum , & Septentrio-
nem omnem , gregi Catholico , Viris Apostolicis
bene provisum fuerit , quòd his in ovium subjecta-
rum solatium , ac adjumentum majora licuerint , id vi-
gilantiæ , id Tuæ plurimùm tribuendum industriæ .
Gravissimas etiam inter Imperij curas præcipuam in
id sollicitudinem contulisti , ut devinctis svavitate ,
ac dexteritate Tua Regum , Principumque animis , ab
illis vel assentientibus , vel permittentibus id obtine-
res ,

res, quod pro veræ Religionis augmento faceret. Ab-
rumpo plurima, & prolixam, quam Zelo tuo debe-
rem, laudationem unô verbô complector, quo Te
Apostolicæ per Septentrionem Missiones vigilantissi-
mū simul, & Zelosissimum *Protectorem* suum compel-
lant. Tantum nomen, cū facundiam meam superet,
is, quem supremus Ecclesiæ Pastor in fidei propaga-
tionem congregatum tenet, sacer Cætus declaravit,
dum tibi ante collatam Purpuram, pro Tuo in Religio-
nem studio, Apostolicis literis solennes gratias dixit. (h)

Tanta Domûs antiquissimæ merita, nec Romana
Ecclesia, nec Romanum Imperium dignis honoribus
carere voluit: Illa vel præcipuas infulas Domui huic col-
latis, suavissimô gaudiô intellexit, & pronissimo assen-
su, concordem votis suis eligentium voluntatem, ratam
habuit, vel Nomen vestrum per plurimas Germaniæ
Ecclesias ad eminentiores sedes extulit. Hoc in pub-
licis comitijs Sessionis, ac Suffragij jura contulit, ad
splendidissima munera admovit, negotia summè ardua
commisit, ad primorum Principum dignitates evexit,
Potentiam Vestram amplissimis ditionibus auxit, & in
publicam meritorum contestationē Imperialem Aquilam
singulari prorsus, quem nemo alius expetere au-
deat, favore, insignibus vestris *Ferdinandus III.* infe-
ruit. Habet hîc Domus Vestra scutum impenetrabile,
quo livoris, & invidiæ tela retundat, dum Cæsarîs sa-
pientissimi justissimam de Vobis æstimationem univer-
so orbi obtendit.

Au-

(h) *Brev. Apost. Sac. Cong. de Propag. ad Emin. datum.*

Studia, & favores, quos in Tuos subinde diviserant, in Te, *Damiane Hugo*, in dignitate, cui publicam hodie gratulationem devoceo, Ecclesia, & Imperium conjunxere. *Fridericus Augustus* Rex Serenissimus, simulque Imperij Romani Elector Potentissimus meritorum Tuorum famâ, quæ omnem hæctenus Germaniam, Vaticanum etiam implevit Sacrarium: *Clemens XI.* sanctissimus Pontifex dignitatem omnem, quæ infra Romanæ Ecclesiæ Principem esset, imparatus, solam Purpuram par Virtuti Tuæ præmium invenit: *Carolus VI.* Cæsar Max. quàm pronâ voluntate decretos Tibi honores respiciat, publico hoc in Confessu declarat. Perge igitur Princeps Eminentissime! quò Te Cæsarea vocat dextera. Unum propè lustrum effluxit, quodd Sacratissimo Vertici, Germanici, & Romani Imperij Coronam *Lotharius Franciscus* imposuerit: reddit jam vices Majestas Clementissima, dum Te Nepotem dignissimum, summæ dignitatis insignibus coronat. Quod in tanti favoris memoriam rependas, Imperio, ac Ecclesiæ optabilius non invenio, quàm sincerum illud Magni Patruï Tui votum, quod Is coronatæ à se Majestati in Francofurtensi D. Bartholomæi Basilica, cum ardente astantium omnium assensu ad aras contestatus est: precari se Deum opt. Max. inquebat Præsul Eminentissimus, servaret Cæsari vitam in sæcula, servaret sibi eos in annos, quibus Augustam sobolem, nasciturum Archi-Ducem, in
Ger.

Germaniæ Regem coronare liceret. Spem modo faciunt Superi: repetamus vota, & intermissis nunquam precibus cœlum urgeamus, dum in publicam bonorum omnium lætitiã, in Austriæ augmentum, in Romani Imperij & Ecclesiæ salutem, utilitatem, ac incrementum, Germani, & Tanti pectoris desideria compleat.

D I X I.

D I X

